

vel. Egy-egy konkrét közösség történetének ismerete mindig az egyik legjobb eszköz a társadalom történetének és élő konfliktusainak a megértése szempontjából. Ilyen szempontból én úgy érzem, nagyon nyomatékosan kell kiemelni azt, amiről szól az írásbeli referátum és itt is szó volt, nevezetesen a közelmúlt hagyományainak a feltárását és nem is csak hagyományokra gondolok, egyáltalán a közelmúlt szocialista fejlődésének, történetének, konfliktusainak a feltárását, mert itt vannak talán a legnagyobb hiányok a felnövekvő generáció történelmi tudatában. Nagy adóssága ez a történelemtudománynak és a Honismereti mozgalomnak is.

A közművelődési szemlélet erősödésével egyre több helyi támogatást kap a Honismereti mozgalom a szakemberektől, a tanácsoktól, az ifjúsági szervezetektől, és művelődéspolitikai gyakorlatunk alakítása során a pártszervek is fokozottabban építenek a Honismereti mozgalom tudatformáló szerepére. Erre a jövőben is fognak és szeretnénk építeni a pártszervek, és többek között ezért is tartjuk nagyon jelentősnek ezt a mostani tanácskozást.

Dr. Csapóné Tábori Hajnalka:

A Hajdú-Bihar megyei honismereti táborok tapasztalatai

A honismereti mozgalom egyik, az ifjúságnak leginkább megfelelő formájáról, a honismereti táborok Hajdú-Bihar megyei tapasztalatairól szeretnék szólni. 1974 óta rendezünk honismereti táborokat, mégpedig két ifjúsági korosztálynak, az úttörőknék és a KISZ korosztályú fiataloknak. Az úttörők részére szervezett honismereti táborokat Berettyóújfaluban, a berettyóújfalui Bihari Múzeum segítségével, az ottani párt- és tömegszervezeteknek a vezetésével és segítségével és a pedagógusok közreműködésével rendeztük meg. A megyei múzeumi honismereti tábort — a KISZ korú fiatalok részére rendezendő táborok ezt a nevet viselték — most már negyedik alkalommal rendezték meg a KISZ Megyei Bizottsága és a Déri Múzeum. Ezek a táborok egyhetesek, a helyszínt pedig ott választjuk ki, ahol új múzeumi épült, vagy új múzeum létesül és a gyűjtőmunkával az új múzeum anyagát gyarapíthatjuk.

A tábor munkája általában négy — régészeti, természetföldrajzi, helytörténeti és néprajzi — szekcióban folyt. Az volt a célunk, hogy ezeknek a szakterületeknek a megismertetésével a múzeumi terepmunkát, a feldolgozást is megismertessük a gyerekekkel és segítséget nyújtsunk nekik a későbbi pályaválasztáshoz. Az idén a négy szekció munkája mellé még egy ötödiket is felvettünk, népi építészeti emlékeink vizsgálatát.

A táborban résztvevők a délelőttökön terepmunkát végeznek, délután pedig egyéb közművelődési formákban tevékenykednek. Olyan előadókát hívunk meg (újságírókat, politikusokat, muzeológusokat, egyetemi tanárokat), akik egy-egy témához kapcsolódó előadásokat tartottak.

A táborzás után ezeket a fiatalokat most már négy éve rendszeresen visszahívjuk a múzeumba, tárlatvezetésekét tartunk számukra, igyekszünk nekik segítséget nyújtani, hogy résztvegyenek a különböző pályázatokon; kérdőíveket adunk számukra és mindenképpen segítjük a munkájukat. Örömmel nyugtáztuk, hogy voltak közöttük akik pont a honismereti táboroknak a hatására, az ottani munka után szerették meg a terepmunkát, a fizikai munkát és döntöttek úgy, hogy hivatásuknak választják ezt a nem is olyan könnyű, de nagyon szép szakmát.

Természetesen vannak problémáink is, mert nem minden évben kedvező az időjárás és ilyenkor lehetetlenné válik a terepmunka, vagy pedig egy-egy közös kirándulást tesz tönkre egy ilyen esemény. Néha pedig a jelentkező gyerekegyanyag olyan, hogy nagyon nehéz velük szót értenünk.

